

ἀμυγδάλα ἡ, Αἴγιν. *ἀμυγδάλα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀμύγδαλα* Καλαβρ. *ἀμύδ-δαλά* Ἀπουλ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *ἀμυγδάλη* = ἀμύγδαλον. Διὰ τὴν κατάλ. πβ. *ἀθερίνη-ἀθερίνα*. Ἡ τοῦ τόνου μετακίνησις ἐν τῷ τύπῳ *ἀμύγδαλα* πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ Λατίν. *amygdala*.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀμυγδαλῆς Ἀπουλ. Συνών. *ἀμύγδαλο*. 2) Ἡ ἀμυγδαλὴ Αἴγιν. Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἄσμ.

Ἔιχε ντουφέκια ἔπο συκιά, ντρομπόγια ἀπ' ἀμυγδάλα Αἴγιν. Ὅτι ἡ σημ. παλαιὰ μαρτυρεῖ τὸ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Λατίν. *amygdala*. Συνών. *ἀμυγδαλέα*.

ἀμυγδαλάδα ἡ, Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Χίος — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμύγδαλο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (II).

1) Ποτὸν ἐξ ἐκχυλίσματος ἀμυγδάλου ἐνθ' ἀν.: Ἐπιμὴν ἀμυγδαλάδα Ἐρμούπ. Συνών. *ἀθάσει* 2, *ἀθασόγαλο*, *ἀμυγδαλόγαλα*, *σουμάδα*. 2) Ὁσμὴ ἀμυγδάλου Χίος: Μυρρίζει ἀμυγδαλάδα. Συνών. *ἀμυγδαλάδι*.

ἀμυγδαλάδι τό, ἀμάρτ. *ἀμυγδαλάδ'* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμυγδαλάδα*.

Ὁσμὴ ἀμυγδάλου. Συνών. *ἀμυγδαλάδα* 2.

ἀμυγδαλάκι τό, σύνθηθ. *ἀμυγδαλάκ'* Μύκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀμύγδαλο* διὰ τῆς καταλ. -άκι.

1) Τὸ μικρὸν ἀμύγδαλον σύνθηθ. β) Ἐν τῷ πληθ., τὰ τραχηλικά γάγγλια Νουμάς 293,7. Συνών. *ἐλαιά*. 2) Μικρὸν τεμάχιον ὡς δείγμα χρησιμοποιοῦμενον (ὡς ἔχον δηλαδὴ τὸ μέγεθος μικροῦ ἀμυγδάλου) Σύμ. Συνών. *ἀμύγδαλο*. 3) Ράβδος ξυλίνη ἐν τῷ κρεμαστῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς στέγης καὶ φέρουσα τὸν στήμονα ἐκτυλισσόμενον ἐξ αὐτῆς Μύκ.

ἀμυγδαλαρρωσιῶ ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμύγδαλο* καὶ τοῦ ρ. *ἀρρωσιῶ*.

Ἀσθενῶν μαραίνομαι καὶ φαίνομαι ὁμοίως πρὸς τὸ ἀτροφικὸν ἀμύγδαλον: Ἄσμ.

Γὰρ σὲν' ἀμυγδαλαρρωσιῶ καὶ καρυδοδιαβαίνω καὶ σταφιδομαραίνομαι καὶ ἀνθρώπου δὲν τὸ λέγω.

ἀμυγδαλᾶς ὁ, Χίος *ἀμυγδαλᾶς* Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμυγδαλέα*.

1) Ὁ ἔχων πολλὰς ἀμυγδαλᾶς καὶ παράγων πολλὰ ἀμύγδαλα. 2) Τόπος ἐνθα ὑπάρχουν πολλὰ ἀμυγδαλᾶ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Ἀμυγδαλᾶς Χίος Μυγδαλᾶς Ἄνδρ. Μυργαλᾶς Ἄνδρ.

ἀμυγδαλᾶτος ἐπίθ. σύνθηθ. ἔμυγδαλᾶτος πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *ἀμυγδαλᾶτος*.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἔχων σχῆμα ἀμυγδάλου, ἀμυγδαλοειδὴς σύνθηθ.: Κάβουνο ἀμυγδαλᾶτο. Μάτια ἀμυγδαλᾶτα σύνθηθ. || Ποίημ.

Σπίδες πετοῦν, φωτιᾶς καὶ λαύρες

τ' ἀμυγδαλᾶτα θυό σου μάτια

ΝΠετμεξ. Ἀπλ. λόγ. 26. Συνών. *ἀθασωτός*, *ἀμυγδαλένιος* 1, *ἀμυγδαλωτός*. Πβ. *καρυδατός*, *φουντουκάτος*. β) Ὁ ἔχων μέλαν στίγμα σχήματος

ἀμυγδάλου ὑπὸ τὸν ἐσωτερικὸν κανθὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπὶ προβάτων Δ.Κρήτ. Συνών. *ἀμυγδαλομανρόματος*. γ) Ὁ ἔχων μέγεθος ἀμυγδάλου Γ.Σουρῆ Ρωμ. ἀριθμ. 101: Ποίημ.

Ἦλιο εἰς τοὺς ἐφέδρους μας νὰ σποῦν ἀμυγδαλᾶτες, ψευδοπολέμους ἔς τὸ Σταυρό, κηδεῖες καὶ παράτες

(ἀμυγδαλᾶτες ἐνν. ψεῖρες). Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Πρόδρομ. 4,11 (ἐκδ. Hesselring. - Pernot) «αὐτός, ὁ κόλπος τοῦ ἔγεμε φθειράς ἀμυγδαλάτας». 2) Ὁ ἔχων μικροὺς ὄρχεις ὡς ἀμύγδαλα, ἐπὶ ἀνδρὸς Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Β) Τὸ οὐδ. οὐσ. 1) Πλακούντιον ἐξ ἀμυγδάλων κοπανισμένων, ἀλεύρου, ζαχάρεως καὶ ἀνθονέρου πολλαχ. Συνών. *ἀμυγδαλένιο* (ἰδ. *ἀμυγδαλένιος* 2), *ἀμυγδαλωτό* (ἰδ. *ἀμυγδαλωτός*). 2) Γλύκυσμά τι, εἶδος χαλβᾶ περιέχον ἀμύγδαλα — Λεξ. Περιδ. Βυζ. Ἡπίτ. Συνών. *μαντολᾶτο*.

ἀμυγδαλᾶ ἡ, ἀμυγδαλέα Κάμπ. Κύθηρ. *ἀμυγδαλέα* Κάμπ. (Ἐλυμπ.) *ἀμυδ-δαλέα* Ἀπουλ. *ἀμυγδαλῆ* Ἰκαρ. Δ.Κρήτ. *ἀμυγδαλέα* Κύθηρ. *ἀμυδ-δαλία* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀμυγδαλᾶ* κοιν. *ἀμυγδαλᾶ* Θήρ. Μήλ. Σέριφ. Φολέγ. Χίος *ἀμυργαλᾶ* Τήν. ἔμυγδαλέα Εὐβ. (Κύμ.) Μέγαρ. ἔμυδαλέα Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) ἔμυδαλᾶ Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἄ.) ἔμυδαλᾶ σύνθηθ. ἔμυδαλᾶ Λέσβ. ἔμυδαλᾶ Θεσσ. ἔμυδαλία Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *ἀμυγδαλέα*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Τὸ *ἀμυγδαλᾶ* καὶ παρὰ Σομ.

Τὸ δένδρον ἀμυγδαλῆ ἡ κοινὴ (*amygdalus communis*) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (*rosaceae*) ἐνθ' ἀν.: Τὸ Φλεβάρη ἀνθίζουν οἱ ἀμυγδαλᾶς κοιν. Εἶναι ὁμορφὴ σὰν ἀνθισμένη ἀμυγδαλᾶ σύνθηθ. || Φρ. Ἡ ἀμυγδαλᾶ δὲ θέλει ρινό (ἐπὶ τοῦ αὐτάρκου. ρινό=ἐρνεασμὸν) Σίφν. || Παροιμ. Ὁ ποῖος ἔχει ἔμυδαλᾶς ἔχει καὶ τζιτζίκους (τὰ ἀγαθὰ προϋποθέτουν ἐνοχλήσεις καὶ κόπους) Ζάκ. Κεφαλλ.

Ἡ λωλὴ ἀμυγδαλᾶ | πρὶν τὸν Μάρτιν ἤσκασε, ἤσκασε καὶ ἀπόσκασε | καὶ καρπὸν δὲν ἔκαμε

(ἤσκασε = ἤνθησε. Ὅτι τὰ ἐπιχειρούμενα πρὸ τοῦ καταλήλου χρόνου συνήθως ἀποτυγχάνουν, ὡς καταστρέφεται ἐνίοτε ὁ καρπὸς τῆς κατ' Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον ἀνθούσης ἀμυγδαλῆς ἐπερχομένου δριμέος ψύχους. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,170) Χίος || Ἄσμ.

Σὰν ἔμυδαλία δροσερὴ ν' ἀνθήσερε λουλούδια

(ν' ἀνθήσερε = ν' ἀνθήσῃς) Τσακων. Ἡ λ. καὶ ὡς κύρ. ὄν. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.

ἀμυγδαλέλλι τό, ἀμάρτ. *ἀμυγδαλέλλ'* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμυγδαλῆ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Εἶδος χόρτου ἀκανθωτοῦ ἐδωδίμου. Πβ. *ἀμυγδαλίδα* 2.

ἀμυγδαλένιος ἐπίθ. πολλαχ. ἔμυδαλένιος Κρήτ. ἔμυδαλένιος Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμύγδαλο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ ἔχων σχῆμα ἀμυγδάλου, ἀμυγδαλοειδὴς: Ἄσμ. Νά ἔχη μάτια ἔμυδαλένια, | μαργαριτοδιαμαντένια

Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν *ἀμυγδαλᾶτος* Α 1. 2) Τὸ οὐδ. ἀμυγδαλένιο οὐσ., πλακούντιον μετ' ἀμυγδάλων κατα-

